

VEDLEGG XII

NEVNT I ARTIKKEL 8.21

FINANSIELLE TJENESTER

VEDLEGG XII

NEVNT I ARTIKKEL 8.21

FINANSIELLE TJENESTER

ARTIKKEL 1

Virkeområde og definisjoner

1. Dette vedlegget får anvendelse på tiltak som statspartene treffer, og som har innvirkning på handel med finansielle tjenester.¹
2. Med hensyn til artikkel 8.2 (Definisjoner) bokstav b i avtalen menes med «tjenester som ytes under utøvelse av statsmyndighet»
 - a) virksomhet som utøves av en sentralbank eller pengepolitisk myndighet eller av en hvilken som helst annen offentlig institusjon under utøvelse av pengepolitikk eller valutapolitikk,
 - b) virksomhet som utgjør en del av en lovfestet ordning om sosialtrygd eller offentlig pensjonsordning, og
 - c) annen virksomhet som utøves av en offentlig institusjon for statens regning eller med statsgaranti, eller som gjør bruk av statens økonomiske ressurser.
3. Med hensyn til artikkel 8.2 (Definisjoner) bokstav b i avtalen, dersom en statspart tillater at virksomhet nevnt i nr. 2 bokstav b eller c utøves av dens finansielle tjenesteytere i konkurranse med en offentlig institusjon eller en finansiell tjenesteyter, skal «tjenester» omfatte slik virksomhet.
4. Artikkel 8.2 (Definisjoner) bokstav c i avtalen får ikke anvendelse på tjenester som omfattes av dette vedlegget.
5. I dette vedlegget menes med
 - a) «finansiell tjeneste» enhver tjeneste av finansiell art som tilbys av en finansiell tjenesteyter fra en statspart. Finansielle tjenester omfatter alle forsikringstjenester og forsikringsrelaterte tjenester og alle banktjenester og andre finansielle tjenester (unntatt forsikring). Finansielle tjenester omfatter følgende typer virksomhet:

Forsikring og forsikringsrelaterte tjenester

- i) direkte forsikring (herunder samforsikring):

¹ I dette vedlegget skal «handel med finansielle tjenester» forstås i samsvar med definisjonen i artikkel 8.2 (Definisjoner) nr. 1 bokstav a i avtalen.

- aa) livsforsikring,
- bb) skadeforsikring,
- ii) gjenforsikring og retrocesjon,
- iii) forsikringsformidling, som meglervirksomhet og agentur,
- iv) hjelpetjenester innen forsikring, som rådgivning, aktuatertjenester, risikovurdering og skadeoppgjørstjenester,

Banktjenester og andre finansielle tjenester (unntatt forsikring)

- v) mottak fra allmennheten av innskudd og andre midler som skal tilbakebetales,
- vi) alle typer utlånsvirksomhet, herunder forbrukerkreditt, pantelån, faktoring og finansiering av forretningstransaksjoner,
- vii) finansiell leasing,
- viii) alle betalings- og pengeoverføringstjenester, herunder kreditt-, betalings- og debetkort, reisesjekker og bankremisser,
- ix) garantier og sikkerhetsstillelse,
- x) handel for egen eller for kunders regning, på børs, utenom børs eller på annen måte, med
 - aa) pengemarkedsinstrumenter (herunder sjekker, veksler og innskuddsbevis),
 - bb) utenlandsk valuta,
 - cc) avledede produkter (derivater), inkludert, men ikke begrenset til, terminkontrakter (futures) og opsjoner,
 - dd) valuta- og renteinstrumenter, herunder produkter som avtaler om rente- og valutabytte (swaps) og framtidige renteavtaler (forward rate agreements),
 - ee) omsettelige verdipapirer,
 - ff) andre omsettelige instrumenter og finansaktiva, herunder umyntet gull/edelmetall,
- xi) deltakelse i utstedelse av alle slags verdipapirer, herunder fulltegningsgaranti og plassering som agent (enten dette skjer offentlig eller privat) samt ytelse av tjenester i forbindelse med utstedelser som nevnt,
- xii) pengemekling,
- xiii) formuesforvaltning, slik som kontant- eller porteføljeforvaltning, alle former for forvaltning av kollektive investeringer,

- pensjonsfondforvaltning og forvaringstjenester, deponeringstjenester og «trusts»,
- xiv) oppgjørs- og clearingtjenester for finansielle fordringer, herunder verdipapirer, avledede produkter og andre omsettelige instrumenter,
 - xv) formidling og overføring av finansiell informasjon og behandling av finansielle data samt tilknyttet programvare, fra tilbydere av andre finansielle tjenester,
 - xvi) rådgivnings- og mellommannsvirksomhet samt andre finansielle hjelpetjenester i tilknytning til all virksomhet oppført i punkt (v) til og med (xv), herunder kredittopplysning og kredittvurdering, undersøkelser og rådgivning med hensyn til investeringer og porteføljer, rådgivning om oppkjøp og om selskapsrestrukturering og -strategi,
- b) «finansiell tjenesteyter» enhver fysisk eller juridisk person fra en statspart som ønsker å yte eller yter finansielle tjenester; begrepet «finansiell tjenesteyter» omfatter likevel ikke offentlige institusjoner,
- c) «offentlig institusjon»
- i) staten, en sentralbank eller en pengepolitisk myndighet i en statspart, eller en enhet som eies eller kontrolleres av en statspart, og som i det vesentlige utfører statsfunksjoner eller oppgaver for statlige formål; derimot omfattes ikke en enhet som i det vesentlige yter finansielle tjenester på kommersielle vilkår, eller
 - ii) et privat foretak som utfører oppgaver som vanligvis utføres av en sentralbank eller en pengepolitisk myndighet, når foretaket utfører oppgaver som nevnt,
- d) «selvregulerende organisasjon» et ikke-statlig organ, inkludert enhver organisasjon eller sammenslutning, som er anerkjent av en statspart som en selvregulerende organisasjon, og som utøver regulerings- eller tilsynsmyndighet over finansielle tjenesteytere etter delegasjon fra en statspart, når den utøver slik myndighet.

ARTIKKEL 2

Nasjonal behandling

1. Når det gjelder betalings- og clearingsystemer, skal hver statspart i samsvar med nasjonal behandling gi finansielle tjenesteytere fra en annen statspart som er etablert på dens territorium, på grunnlag av dens forskriftsmessige krav, adgang til betalings- og clearingfasiliteter som drives av offentlige organer, og til offentlige finansierings- og refinansieringsfasiliteter som er tilgjengelige som ledd i ordinær forretningsvirksomhet. Dette avsnittet er ikke ment å gi adgang til statspartens ordninger for lån i siste instans.

2. Når en statspart krever medlemskap eller deltakelse i eller adgang til en selvregulerende organisasjon for at finansielle tjenesteytere fra den andre statsparten skal kunne yte finansielle tjenester på lik linje med finansielle tjenesteytere fra statsparten, eller når statsparten direkte eller indirekte gir slike enheter privilegier eller fordeler ved yting av finansielle tjenester, skal statsparten sikre at slike enheter gir nasjonal behandling til finansielle tjenesteytere som er etablert på statspartens territorium i de sektorene som er oppført i dens bindingsliste over spesifikke forpliktelser, og med forbehold for eventuelle vilkår og forbehold som er fastsatt der.

ARTIKKEL 3

Åpenhet

1. Hver statspart skal fremme åpenhet og innsyn i regelverket for finansielle tjenester, idet det tas hensyn til

- a) arbeidet som utføres av statspartene i GATS og i andre forum knyttet til handel med finansielle tjenester,
- b) betydningen av åpenhet og innsyn i regelverket, identifiserbare politiske mål og klare og konsekvent anvendte regelverksprosesser, og
- c) eventuelle konsultasjoner statspartene måtte gjennomføre seg imellom.

2. Vedkommende myndigheter i hver statspart skal gjøre nasjonale krav og framgangsmåter for utfylling av søknader i tilknytning til ytelse av finansielle tjenester tilgjengelige for interesserte personer.

3. Når en lisens kreves for yting av en finansiell tjeneste, skal vedkommende myndigheter i en statspart gjøre kravene til en slik lisens offentlig tilgjengelig. Tiden det normalt tar for å avgjøre en søknad om lisens, skal

- a) på anmodning gjøres kjent for søkeren,
- b) gjøres offentlig tilgjengelig, eller
- c) gjøres kjent ved en kombinasjon av begge.

ARTIKKEL 4

Søknadsprosedyrer

1. Vedkommende myndigheter i hver statspart skal uten unødig opphold behandle søknader knyttet til yting av finansielle tjenester inngitt av tjenesteytere fra andre statsparter.

2. Dersom vedkommende myndigheter i en statspart krever ytterligere opplysninger fra søkeren for å behandle søknaden, skal de underrette søkeren uten unødig opphold.

3. På anmodning fra søkeren skal vedkommende myndigheter i en statspart uten unødig opphold gi opplysninger om status på søknaden.

4. Vedkommende myndigheter i hver statspart skal underrette søkeren om utfallet av

søknaden så snart det er truffet avgjørelse. Når det treffes beslutning om å avslå en søknad, skal årsaken til avslaget gjøres kjent for søkeren.

5. Dersom det kreves lisens for å yte en finansiell tjeneste og vilkårene som får anvendelse, er oppfylt, skal vedkommende myndigheter i en statspart gi søkeren lisens innen rimelig tid etter at det er sendt inn en søknad som anses for å være fullstendig i henhold til den aktuelle statspartens nasjonale lover og forskrifter.

ARTIKKEL 5

Innenlandsk regulering

1. Uten hensyn til enhver annen bestemmelse i kapittel 8 (Handel med tjenester) og kapittel 9 (Investeringer) i avtalen skal en statspart ikke hindres i å innføre eller opprettholde tiltak av forsiktighetshensyn, herunder

- a) for å beskytte investorer, innskytere, forsikringstakere, personer som en finansiell tjenesteyter har et forvaltningsoppdrag (fiduciary duty) for, eller eventuelle lignende finansmarkedsdeltakere, eller
- b) for å sikre integriteten og stabiliteten i statspartens finansielle system.

2. Der slike tiltak ikke er i samsvar med bestemmelsene i kapittel 8 (Handel med tjenester) og kapittel 9 (Investeringer) i avtalen, skal ikke disse bestemmelsene brukes som et middel til å sette til side statspartens forpliktelser etter kapittel 8 (Handel med tjenester) og kapittel 9 (Investeringer) i avtalen.

3. Hver statspart skal gjøre sitt beste for å sikre at internasjonalt vedtatte standarder for regulering av og tilsyn med finanssektoren og for bekjempelse av skatteunndragelse og skatteunngåelse blir gjennomført og anvendt på dens territorium.

4. Ingen bestemmelse i kapittel 8 (Handel med tjenester) og kapittel 9 (Investeringer) i avtalen skal fortolkes slik at en statspart kan pålegges å gi videre opplysninger om enkeltklienter og -kunders forretninger og regnskaper eller fortrolige eller beskyttede opplysninger i offentlige institusjoners besittelse.

ARTIKKEL 6

Gjensidig anerkjennelse av tilsynstiltak

1. En statspart kan anerkjenne en annen statsparts tilsynstiltak ved fastsettelsen av hvordan statspartens tiltak vedrørende finansielle tjenester skal anvendes. En slik anerkjennelse, som kan oppnås gjennom harmonisering eller på annen måte, kan være basert på en avtale eller ordning, eller den kan gis på selvstendig grunnlag.

2. En statspart som er part i en avtale eller ordning som nevnt i nr. 1 med en ikke-part, enten den er framtidig eller eksisterende, skal gi en annen statspart tilstrekkelig anledning til å forhandle om sin tiltredelse til en slik avtale eller ordning eller til å forhandle om tilsvarende

avtaler eller ordninger med den, under omstendigheter der det vil være tilsvarende regulering, tilsyn, gjennomføring av slik regulering og, dersom det er hensiktsmessig, prosedyrer for utveksling av informasjon mellom partene i avtalen eller ordningen. Når en statspart gir slik anerkjennelse selvstendig, skal den gi tilstrekkelig mulighet for en annen statspart til å vise at slike omstendigheter eksisterer.
